

A Figyelő az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola
Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.
Szerkeszti a szerkesztő bizottság.

Főszerkesztők: **Kiss Anita** és
Kozma Emese tanulók

Szerkesztőség tagjai: **Török Krisztina**
Beretka Judit
Sági Livia
Viktorija Radanović tanulók

Felelős szerkesztő: **Szűcs Budai Engelbert** magyartanár

Technikai munkatársak: **Varró Stefánia** és **Székács Zoltán**

*Az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola
diáklapja*

XLIV. évf. (161.) szám

Óbecse, 2004.X.04.

Школски лист литерарне секције "Радноти Миклош"

ОШ "Петефи Шандор" у Бечеју.

Припрема уређивачки одбор.

Главни уредници: **Kiss Anita**
Kozma Emese ученици

Чланови уређивачког
одбора: **Терек Кристина**
Беретка Јудит
Шаги Ливиа

Викторија Радановић ученици

Одговорни уредник: **Сич Будаи Енгелберт** проф. мађарског језика

Технички сарадници: **Варо Штефаниа** и **Секач Золтан**

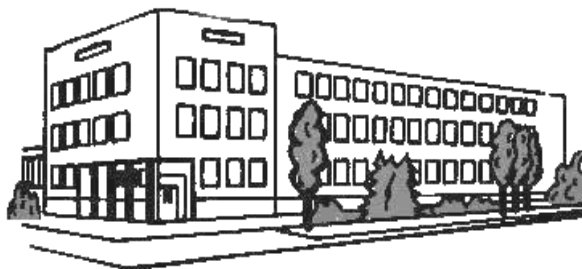
*„...Ha én kapu volnék,
Mindig nyitva állnék,
Akárhonnan jönne,
Bárkit beengednék,
Nem kérdezném tőle:
- Hát téged ki küldött! –
Akkor lennék boldog,
Ha mindenki eljött...”*

(Bródy János)

Figyelő

Bakos Géza 8. b osztályos tanuló munkája

Kedves pajtások!

Szeptember elsején beköszöntött a meteorológiai ős. Ismét kitért a kapuit az iskola. Megteltek élettől a tantermek. Becsengettek.

A Figyelő szerkesztősége megtartotta év eleji összejövetelét. Új szerkesztőségi tagokat választottunk. (Neveinket elolvashatod az újság hátoldalán).

Boldogan vettük tudomásul, hogy a nyári örömek középette sem feledkeztetek meg nyitott szemmel jární. Leveleitek, élménybeszámolóitokat olvasgatva örömmel konstatáltuk, hogy mozgalmas nyár áll mögöttetek. Beszámolóitokból válogattunk egy csokorra valóót.

Emellett ebben a számban is olvashattok tudósításokat, meséket, fejtörőket, vicceket. Ha figyelmesen olvastok, még nyerhettek is.

Újdonságként irodalmi és képzőművészeti pályázatot is közzétettünk e számban. Türelemmel és nagy odafigyeléssel tekintsd át, mérlegelj és jelentkezz! Érdeklődésekre számítunk!

Végezetül egy jó tanács: Amikor ezt a számot a kezgedbe veszed, már októbert fogunk írni. Ideje lesz tehát komolyan vened a tanulást, hiszen az első félév egyébként is nagyon rövid, nyúlfarknyi. A legközelebbi viszontlátáskor pedig már a hóembereké lesz a határ.

E szám létrejöttéért ismét hálás köszönetet mondunk Nataša Knežević szerbtanárnőnek, Čolak Milena némettanárnőnek, Nagy Cigura Mónika angoltanárnőnek és Megyeri Márta rajztanárnőnek.

Mindenkinek jó munkát kíván: a szerkesztőség.

Драги Другари!

И у току ове школске године са вама ће бити наш школски лист. Већ за први број наши вредни сарадници припремили су низ интересантних текстова, и поучних и забавних.

Од овог броја покушаћемо да уведемо редовне рубрике, у којима ћемо вас обавештавати о актуелностима везаним за нашу школу, а нећемо изостављати ни свет забаве. Наравно, добро дошле су све идеје које имате и желите да их поделите са нама.

Као и до сада, на страницама нашег листа наћи ћете текстове на немачком, енглеском, мађарском и српском језику.

Захваљујемо наставницима Милени Чолак, Нађ–Цигура Моники, Сич–Будаи Енђелберту и Наташи Кнежевић, као и свим ученицима који су заслужни за постојање овог броја.

Наташа Кнежевић

Крвац Ноћи (3.с), Јз én levelem c. alkotása

Rakosgató (2)

Hogy ne csak a szavaké legyen a főszerep, ezért a következő feladat során helyezd el az alábbi számokat az ábrában! Ha ügyes vagy, akkor minden számnak megtalálod a helyét. Könnyítésként megadtunk egy számsort. Melyik háromjegyű szám kerül a kijelölt helyre?

9	3	5																								

KÉTELEMŰEK: 19, 45.

HÁROMELEMŰEK: 194, 292, 356, 541, 569, 605, 624, 935, 939.

NÉGYELEMŰEK: 7452, 9252.

HATELEMŰEK: 141959, 196797, 239549, 452615.

KILECELEMŰEK: 341053936, 621390664.

GYEREKSZÁJ

A játékbolt kirakata előtt vágyakozva nézi Gyöngyike a babákat. Egy idő után kérlelni kezdi az édesanyját:

-Anyu, vedd meg azt az alvóbabát!

-Nem veszem meg - mondja az anyu -, mert mostanság sokat rosszalkodol.

-És ha ezután sokat jóalkodok, akkor megveszed?

A kis Benőke testvérkét vár. A mamája az adott időben bemegy a klinikára, de Benőnek azt mondják, hogy az anyu a nagyihoz ment.

Másnap kora reggel Benőékhez megérkezik a nagybácsi, és gratulál a kis jövevényhez. A kis Benci erre rémülten kiált fel:

-Úristen, anyu még a nagymamánál van, és nem tud semmiről!

Laci panaszkodik a barátjának:

-Te, én nem értem az őseimet. Ha rosszalkodom, apu nagyon dühös rám. Ha nem csinálok semmit, akkor anyu rögtön megméri a lázamat.

-Miki, te vagy a legrosszabb gyerek a világon!

-Nahát anyu! - hüledezik Miki.- Te ismered a világ összes gyerekeit!

Peti újságolja a barátainak:

-Képzeljétek, valami nagyon furcsa dologra jöttem rá.

-Ugyan mire?- kérdeznak vissza a haverok.

-Arra, hogy a szüleim valaha alig várták, hogy kimondjam az első szót, ma viszont folyton csak azt mormolják: Hallgass már el!

-Anyu, le tudnád írni a nevedet csukott szemmel is?

-Igen, kicsim. Miért kérdezed?

-Mert itt az ellenőrzöm.

FIGYELEM! NYERHETSZ!

A következő idegen kifejezéseknek keresd meg a magyar megfelelőit! Írd le őket egy lapra, s add át a szerkesztőségben! Ha ügyesen dolgoztál, s mellé gyors is voltál, akkor a Figyelő következő számát ingyen kapod.

Jó, ha tudod! Csak az nyer, aki a jó megoldással *elsőként* jelentkezik a szerkesztőség valamelyik tagjánál!

Az idegen kifejezések listája:

Éra	Bojárok	Intermezzo
Ergo	Cherub	Konvex
Eposz	Diskurál	Kúla
Abszolútizmus	Fixíroz	Skansen
Acta	Fókusz	Unió

Rakosgató (1)

Helyezd el az alábbi szavakat, betűcsoportokat a ábrában! Ha ügyesen kombinálsz, akkor minden szónak találsz helyet. A kezdést megkönnyítendő, az egyik szót előre beírtuk. Melyik szó kerül a színnel jelölt helyre?

KÉTBETŰSEK:

Fű, hr, ín, lá, ms, ne, rn, úr.

HÁROMBETŰSEK:

Áll, hón, ksi, pre, rav, reá, r-go, som, tán, ütő.

NÉGYBETŰSEK:

Csáp, filo, gróf, izes, lián, síri.

ÖTBETŰSEK:

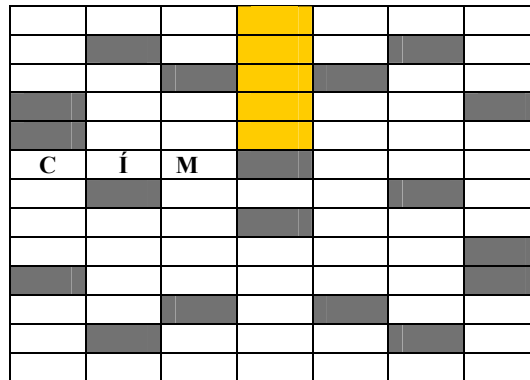
Ámitó, ítész, nívós, regél.

HATBETŰSEK:

Pionír, relief.

HÉTBETŰSEK:

Sikerít, szűrlet, templom, verselő.

LUFIVÁSÁR

A gyerekek osztálykiránduláson vettek részt. Az egyik árustól szerettek volna léggömböket vásárolni, de nem tudták, hogy hány darab léggömböt is tudnak vásárolni az osztálypénzükön. A pénztárosuknál 2245 dinár volt. Az árusnál az egyszínű lufik darabja 125, a tarka lufik darabja 160 dinárba került. Segíts a srácoknak kiszámolni, vajon hány darab luftballont is vásárolhatnak!

Az asztalnál

Az ebédidő: kikapcsolódás

Mit nem szabad ilyenkor?

1. Sportból szidni az ételt. Vagy minden fogásnál elmondani: ezt miért szeretem, ezt miért utálok. Ez lemegy, az nem megy le.
2. Minden ebédnél újra közölni, hogy én jobbhöz vagyok szokva: ez meg akkor se illik, ha véletlenül igaz. (többnyire nem az)
3. Körkérdést intézni az asztal mellett ülőkhöz, hogy kinek sok a hús, és a maradékot megenni.
4. Étvágygerjesztés céljából bőrbetegségekről, műtétekről és ételmérgezésekről beszélgetni.
5. Felugrálni, halaszthatatlan ügyekben telefonálni.
6. Használt fogpiszkálót szanaszét szórni az asztalon. (Ha már piszkáljuk a fogunkat, tegyük a fogpiszkálót a tányérunkba. Zsebkést, gyufaszálat, gombostűt e célra ne alkalmazzunk.)
7. Árt a jóllakottak emésztésének, az ebédre várók étvágyának, ha mi az étkezés befejezése után az asztalnál fészülködünk, cigarettázunk, és púderrel tüntetjük el orcánk fényét.

(Harkai Mónika 7. b)

Szőkő Szabolcs (8.c) alkotása

Mirnics Zsuzsa

Az első házi feladat

- Otthon rajzolja le mindenki a házat, amelyben lakik – mondta a tanító néni az első osztályban. – Először figyeljétek meg jól, csak azután fogjatok hozzá.

Ez volt az első házi feladat. A füzetek még hófehéren vártak a színesekre.

Jancsi ebéd után nyomban nekilátott a leckének. Az új színesek szinte futottak az ujjai között. A papíron nagy, kék színű ház bontakozott ki: ablakai, erkélyei narancssárgák voltak, és égig érő jegenyefák nyújtózkodtak körülötte.

Másnap, amikor a tanító néni sorra nézte a házi feladatokat, megállt Jancsi padja előtt.

- Biztos, hogy ilyen a ti házatok? Nézd meg jobban, és holnapra rajzold le még egyszer!

Délben, amikor Jancsi hazaért, körüljárta a házukat, és hozzáfogott ismét a festéshez. A ház most is öteletes és három bejáratos lett, a színe azonban olyan volt, mint a frissen kibújt tavaszi fűé, ablakai, erkélyei pirosak, mint a virágárusnál a muskátli, és olyan haragoszöld hársfák nőttek a ház körül, mint tavasszal a zöldhagyma szára.

A tanító néni megint fejcsóválva állt meg Jancsi padja előtt. És megint feladta házi feladatul lerajzolni a házukat.

Jancsi aznap délután megint egy nagy, öteletes, három bejáratos épületet festett. A színesek nem futottak már olyan fürgén az ujjai között. Igaz, nem is volt rájuk nagyon szükség. A rajzhoz csak a szürke ceruza kellett, mert sötétszürkék voltak a ház falai, világosszürkék az ablakok, ajtók, és szomorúan szürkék az erkélyek.

Jancsi egy ilyen nagy szürke házban lakott.

A rajzon most nem voltak sem égig érő jegenyék, sem hagymaszöld hársfák. A ház előtt csupán egy tenyérnyi zöld folt: egyszer a fiatal házgondnok egy árva bokrot ültetett a bejárat elé. Jancsi sírt, míg rajzolt, siratta színes házait, könnyei a rajzra hullottak. Még szerencse, hogy nem hagytak nyomot a szürke házon.

Másnap a tanító néni megdicsérte, és egy kerek ötöst írt Jancsi füzetébe.

Év végén, amikor hazavitte csupa ötös bizonyítványát, Jancsi azt mondta:

- Édesapa, én mindig nagyon fogok tanulni. És építésmérnök leszek, hogy...

Édesapa szó nélkül is értette: Jancsi, ha felnő, majd nagy kék, narancssárga, zöld meg piros házakat tervez, köré hatalmas, madárfészkes jegenyék és hársakat. És akkor majd az elsők is színes házakat rajzolhatnak, és a tanító néni nemcsak a szürke házakra adhat ötöst.

Dačič Sandra (3.a)

ŐSZI CHANSON

(részlet)

Ősz húrja zsong,

Jajong, búsong

A tájon,

S ont monoton

Bút kőnokon

És fájón.

Paul Verlaine

Fordította: Tóth Árnád

Nagy izgalommal vártuk a tanév kezdetét. Szeptember elsején, s az óta is, a nyári élményeket meséljük egymásnak. Rengeteg izgalmas kalandot meséltem el, s hallottam másoktól. A legtöbb téma tárgyát a nyári táborok képezik. Iskolánk tanulói több különböző táborban megfordultak. Voltak a Jó Pajtás Nyelvművelő Táborában, a Kátai tanyán, Lelki Táborban...

(Kozma Emese 7. b osztály)

Iskolánkban felújították a házirendet. Szeptember elsejétől felirat emlékeztet rá bennünket, hogy miként illik viselkednünk.

Újdonságnak számít, hogy a felső tagozatos diákoknak is szobacipőt kell viselniük. Néha nagyon fárasztó az örökös öltözködés/vetkőzés, de az is igaz, hogy sokkal pormentesebbek a tantermeink. Azt pedig tudjuk: Tisztaság, fél egészség.

(Balzam Sarolta 7. b osztály)

Ebben az évben többféle szakcsoport kezdte meg működését.

A Radnóti Miklós Önképzőkör keretein belül ténykedik a történelmi-, a képzőművészeti-, a magyar- és a tudósítócsoport, valamint a Figyelő szerkesztősége.

Emellett fafaragóink is elkezdtek ténykedésüket.

(Harangozó Edina 8. c osztály)

A képzőművészeti csoporton miniatűröket készítenek kis képzőművészeink Megyeri Márta tanárnő vezetésével. Nagyon ügyesen dolgoznak. A Figyelő fedőlapja is az ő munkásságukat dicséri.

(Barna Rita 6. b osztály)

A magyar csoporton az október 8-án Adán megrendezésre kerülő Szarvas Gábor Nyelvművelő Napokra készülnek hetedikes tanulóink.

(Bezeg Noémi 6. b osztály)

A Figyelő című diákújság szerkesztősége megtartotta év eleji összejövetelét. Új tagokkal bővült a szerkesztőség. Főszerkesztő Kiss Anita és Kozma Emese lett. A szerkesztőség többi tagja: Török Krisztina, Beretka Judit, Sági Livia, Bezeg Noémi és Viktorija Radanovic.

(Bezeg Noémi 6. b osztály)

A történelmi csoporton nyolcadikosaink versenyre készülnek, mely Szabadkán lesz megtartva október folyamán.

(Lukács Orsolya 7. b osztály)

A Csiribiri Társulat nagy lelkesedéssel készül a Kiskunfélegyházán október 7-e és 10-e között megrendezésre kerülő Nemzeti Diákszínház Találkozó- és Fesztiválra.

A találkozót a Kiskunfélegyházi Gépészeti Szakközépiskola szervezi meg. Társulatunk a **Gyerekeknek lenni jó!** című előadással lép fel.

(Takács Zsolt 7. c osztály)

A Petőfi Sándor Művelődési Egyesület **Szelence** nevezetű néptáncsoportjának tagja iskolánk hetedikes tanulója Balzam Sarolta. A táncsoport szeptember 18-án, Topolyán lép fel.

(Zórád Anikó 7. c osztály)

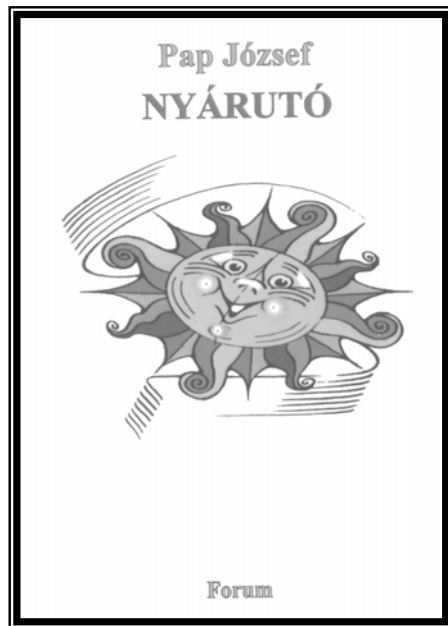
A 2004-es tanév folyamán az iskolánk könyvtára új könyvekkel gazdagodott. Éspedig:

1. NÉMETH ISTVÁN: *Ünnep Raguzában*
2. NÉMETH ISTVÁN: *Lélekvesztőn*
3. BORDÁS GYŐZŐ: *Ténta és Repesz*
4. BOGDÁN JÓZSEF: *Szeder indája*
5. PAP JÓZSEF: *Nyárutó*
6. WALT DISNEY: *Macskarisztokraták*
7. WALT DISNEY: *Bambi*
8. WALT DISNEY: *Arielle*

Természetesen találhattok még más érdekes olvasmányt is a könyvespolcokon. Jó kutatást és jó olvasást kívánunk mindenkinek.

Az olvasáshoz fogadjatok el tőlünk egy kis kedvjavitót.

(összeállította: Balzam Sarolta és Lukács Orsófy 7. b osztályos tanulók)

A Nyárutó című Pap József kötet fedőlapját Laphafi Pál illusztrálta.

Pap József

ELŐJÁTÉK

A nyárutó nagy ajándék, akkor tetőzik a játék, és elfárad és véget ér, s kezdődik az iskola. S az már egy más fabula. Arról Németh meg a Brasnyó Pista bácsi ír majd, s szebben, mint ahogy én tudok. Én már újra gyermek lettem, s amíg lehet, csak játszani akarok.

VÁRAKOZÁS

Hosszú volt a nyári szünidő. Igaz, hogy tartalmasan múlt, de az is igaz, hogy augusztus vége fele egyre jobban vártam az elsejét. Nekem ugyanis ez a nap volt az első a felső osztályban.

Négy évig egy nagyon jó tanító néni gondoskodott rólunk. Bevezetett minket a betűk s számok országába. Mindig volt szép szava hozzánk.

Most viszont, a felső küszöbén állva, nagyon kíváncsian vártam, hogy megismerhessem új tanáraitam.

Első nap. Új hely a sorakozásra. Tolongás, lökdösődés, izgatottság.

Aztán hirtelen csend támadt. Az igazgató néni köszöntött bennünket a tanév elején. Mögötte felsorakoztak a tanárok, tanárnők. Vajon melyik lesz az oszink?

Az üdvözlőbeszéd véget ért. A tanárok is elfoglalták osztályaik mellett a helyeiket. A mi oszink Székács Zoltán lett. Ő földrajzot fog tanítani nekünk.

Az első órák ismerkedéssel teltek el.

A nap végén sok információval és élménnyel megrakodva indultam haza.

(Bartuc Csilla 5. b osztály)

EZT MESÉLNÉ A TÁSKÁM...

- Jaj, már megint reggel van! Indulni kell az iskolába!

Állok az íróasztal előtt és várom, hogy kiszagdom elkezdjen pakolni.

- No, végre! Indulnak a könyvek, füzetek, ceruzák, uzsonna, rágógumi, mobiltelefon... Minden össze-vissza bedobálva.

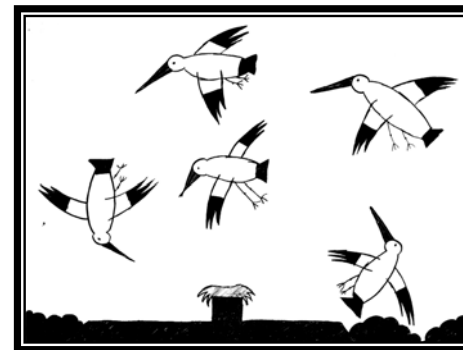
- Fél hét van, sietni kell!

A nagy rohanásban a gazdám feldob a hátára és loholunk a buszállomásra. Az autóbuszban a gazdám leül, én pedig a padlón zötykölődöm a többi táskakollégával együtt. Az iskolában sem vár rám jobb sors...Vagy a fal mellé vágnak, vagy a fülemnél fogva húznak le a lépcsőn... Alig várom, hogy vége legyen a tanításnak mert akkor mehetünk haza. Megint az íróasztal mellé dobnak, de szerencsére a gazdám hamarosan elkezd ki szedni belőlem a holmiját.

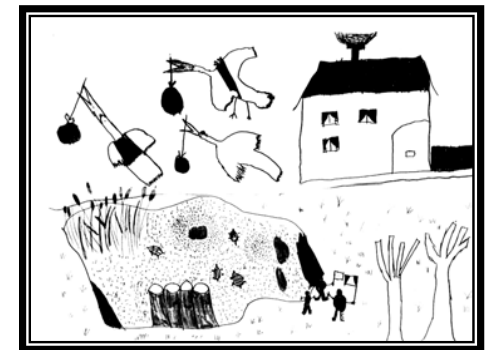
- Végre megpihenhetek! Szegény fejem! Pedig az iskolakezdés előtt a legszebb táskám voltam az üzletben. Szép sötétkék és krémszínű, igazi kisfiús táskám vagyok. A kiszagdom kicsit rendetlen, de azért jószívű.

Remélem, idővel benő a feje lágya és nem dobál, nem piszkol és finomabban pakolja belém a tanszereket...

(Szedlár Valentin 5.c)

Máte Emikő (3.c), Isten veled gólyamadár c. alkotása

Lukács Oszkár (3.c), Isten veled gólyamadár c. alkotása

A 2003/2004-es tanévben az ötödik és hatodik osztályosok Zobnaticán és Palicson voltak kirándulni.

Az útra nagy izgalommal készültünk. Az autóbussz május 15-én reggel nyolc órakor indult meg velünk célunk felé.

Zobnaticán sok új dolgot hallottunk. Megismertük a zobnaticai lovas parkot, megszemléltük a gyönyörű pacikat. Még egy jót lovagoltunk és kocsikáztunk is.

Szabadka város központjában is tettünk egy kis sétát. Éppen röplabda bajnokságot tartottak a McDonald's előtt.

Az út legérdekesebb része a palicsi állatkertben tett séta volt. Az idő szép, napos volt, ezért az egész park lenyűgözött bennünket. A területén lévő virágok elragadtatták a látogatókat. A majmocskák ketrecénél lévő tavacska felszínét hatalmas tavirozsák borították.

A parkban lévő állatok is élvezték a kellemes tavaszi napsütést. Az oroszlánok, a nagymacskák békésen sütkéreztek a ketreceikben. A barnamedve, Balu – így neveztük el – mancsait kidugva a ketrece rácsain, kéregetett, finom falatokat remélt. Természetesen mi nem adtunk neki semmit sem, hisz' ezt az állatkertben elhelyezett táblákon lévő felirat szigorúan tiltja. A nagymajom is jól elszorakoztatott bennünket. Felmászott a kerítésére, és onnan a magasból bámszkodott, mustrálgatta az öt szemlélőket. A foka is felvidített bennünket. Nagyokat csobbant a medencéjében.

Az egész kirándulás remek volt. Jól eltöltöttük a napot, észre sem vettük, az idő hogy elszállt. Hazafelé jókat beszélgettünk, megtárgyaltuk a látottakat. Már nagyon várjuk az idej utazást. Reméljük ezúttal is élményekkel teli kirándulásunk lesz.

(Török Krisztina 7. c osztály)

2004. 05. 22-én reggel negyed hétkor elindultunk Kopaonikra. Tizenegy óra hosszát úton voltunk. Az autóbusszsofőr Szabolcski János bácsi volt, az útvezető pedig Vujičić Savo. Fáradtan, elgyötörten érkezünk meg a Bela reka nevű szállodába, amely létesítmény nevét a mellette kanyargó folyóról kapta.

Amikor megérkeztünk, esett az eső. Gyorsan elfoglaltuk a szobáinkat, megvacsoráztunk, és lefeküdtünk kipiheenni az út fáradalmait. Annak nagyon örültünk, hogy egy szobába kerültek a barátok.

A következő napok nagyon izgalmasak voltak. Minden reggel tornázással kezdődött a nap. Amikor jól bemelegedtünk, kirándulni mentünk a közeli magaslatokra. Egy alkalommal felmentünk az 1050 méter magas Sunčani vrhovi-ra. Egyébként Kopaonik legnagyobb csúcsa a Pončići, 2017 méteres. Fent a csúcson nagyon szép volt a kilátás. Lefelé jövet jó lett volna szaladni, de a tanító néni megtöltötte. A szálloda felé sietve sok lepkét sikerült látnunk. Röpdöstek közöttük fehérek, kékek, zöldek. Meg szeretnénk volna őket fogni, de sajnos ügyesebbek voltak tőlünk. Futkostunk utánuk, s néhányat majdnem el is kaptunk.

Nagy élményt nyújtott, hogy sétálhattunk Szerbia legkisebb nemzeti parkjában.

Egyik reggel hóesésre ébredtünk. Meglepődtünk, s egyben meg is örültünk a váratlanul jött havazásnak. Sajnos a fehér lepedő délutánra eltűnt a szemünk elől.

Minden este diszkóztunk, és különféle versenyszámban mértük össze tudásunkat. Volt pizsamabál, divatbemutató és ki mit tud verseny.

Jó hangulatban teltek el napjaink. Sok érdekes dologról hallottunk, sok szépséget láttunk. Élveztük a kirándulás minden pillanatát, bár az is igaz, hogy már nagyon vártuk a hazajövetel napját, hisz' mindenhol jó, de legjobb itthon.

(Készítették: Dudás Enikő, Horvát Valentina, Ríc Dávid és Szilágyi Albert 4. b osztályosok.)

Színes versike

Arany ágon ül a sármány

*Arany ágon ül a sármány,
Kicsi daló fiú fuvoláján,
Arany égen ül a bárány,
Belezendőt citeráján.
Piros alma szívem ágán,
Kívírtó koronáján,
Aki kéri, neki szánnám,
Akinek kell, sose bánám.*

Weöres Sándor

A little story of my city Bečej

I am borne in this city and for me is very nice and dear. The most important thing for my town is a river, named Tisa. This river give me a charm. For all summer time the coast of the river was full of young people, who have good fun there. My town have wide streets and plenty of greens. We have very nice center of town. On him are two churches, the beautiful building of town hall and a fountain with a stature of freedom beside of it. I just to go to sport center „Mladost“ for swimming and watching some sport games. In my town the most of people doing agriculture, but we have lot of factory, also.

I am very glad to live in this town.

(Benárik Lea 8.6)

Sightseeing of Voivodina

Voivodina is on the Great Hungarian Plain, and it's an autonomous region of Serbia. There are many ethnic divisions, and therefore it's a multi-national and multi-lingual part of the country of Serbia and Montenegro. It's an agricultural territory, grows oil seeds, corn, sugar beets, soya beans, many sorts of vegetables and fruits. We have two big rivers, Tisa and the Danube. The capital and the biggest city is Novi Sad. The only mountain in Voivodina is Fruška Gora, and there is the Petrovaradin Fortress. The second biggest city is Subotica, near the Hungarian border. There is lake Palić, it's interesting place to have a picnic, and zoo where you can see different kind of animals. Bečej is one of little towns and it's near the river Tisa.

(Mester Annabella 8.c)

To Autumn

by William Blake

O Autumn, laden with fruit, and stain'd
With the blood of the grape, pass not, but sit
Beneath my shady roof; there thou may'st rest,
And tune thy jolly voice to my fresh pipe,
And all the daughters of the year shall dance!
Sing now the lusty song of fruits and flowers.

"The narrow bud opens her beauties to
The sun, and love runs in her thrilling veins;
Blossoms hang round the brows of Morning, and
Flourish down the bright cheek of modest Eve,
Till clust'ring Summer breaks forth into singing,
And feather'd clouds strew flowers round her head.

"The spirits of the air live in the smells
Of fruit; and Joy, with pinions light, roves round
The gardens, or sits singing in the trees."
Thus sang the jolly Autumn as he sat,
Then rose, girded himself, and o'er the bleak
Hills fled from our sight; but left his golden load.

Barta Ferenc (3.c), Az én levelem c. alkotása

Claudia und Angelina gehen immer zusammen in die Schule. Angelina wohnt in der Straße Spasoje Stejc und Claudia wohnt ungefähr ein Kilometer von ihr entfernt, in der Straße Hunyadi Janos. Sie gehen beide mit dem Fahrrad zu ihrer dritten Freundin, sie heißt Bella. Von da gehen sie zu Fuß bis zur Schule. Unterwegs kaufen sie etwas zum Essen. Angelina braucht ungefähr eine halbe Stunde von zu Hause bis zur Schule und Claudia braucht zehn Minuten mehr.

(Claudia und Angelina, 7c.)

EINE INTERESSANTE STATISTIK

Wir haben die Klasse 5 b. gefragt wie es ihnen in der fünften Klasse gefällt.

In die 5 b. Klasse gehen 29 Schüler und 19 Schüler finden das Schulfach Werken am besten. Deutsch mögen 17 Kinder und 12 Kinder finden Deutsch nicht so gut. Die neuen Unterrichtsfächer finden 21 Schüler sehr gut und 8 Schüler nicht so gut. Obwohl sich alle Schüler auf die 5. Klasse gefreut haben, gibt es in dieser Klasse 6 Schüler, denen dieses Schuljahr nicht gefällt und für die die 5. Klasse schwer ist.

(Beretka Judit und Sagi Livia, 6 c.)

Hägar der schreckliche

© KFS/Bulls 1985

(Bezzeg Attila, 8.c)

Egy forró nyári délután testvéremmel elmentünk a Tiszára fürdeni. Amint úszkáltunk, finom illat csapta meg az orrunk. Közelebb osontunk, s megláttuk, hogy halászléfőző-versenyt tartanak. Gyorsan szőltünk a szüleinknek, s már rohantunk is vissza a tett színhelyére.

Amikor visszaérkeztünk, a bográcsokban már rotyogott a finomabbnál finomabb halleves. Testvéremmel tizennyolc bográcsot számoltunk össze.

Amíg a halászlé főtt, addig a közönség szórakoztatására különféle műsorszámokat rendeztek. Volt kötélhúzás, homokba ugrás, kajakozás... A versenyzők sok örömteli pillanatot szereztek. Rengeteget nevtünk és tapsoltunk.

Este elérkezett a nap fémpontja, a halászlé kóstolása. Nagyon finomat ettünk. Óvodás pajtásom apukájának főztjét pontozta a zsüri az első helyre. Mi egyetértettünk a bírálókkal.

A remek ebéd után a napba belefért még egy képkiallítás megtekintése is.

(Goór Emikő 5. 6 osztály)

Alig várom, hogy végre ágyba kerüljek. Rettenetesen kimerültem.

Ebben az évben ma voltunk először medencében. Nagyon vártam már, hogy megmozgassam a csontjaimat. Alig odaértünk, ledobáltuk a ruháinkat, s máris ugrottunk a vízbe. Én már ekkor bakiztam egy úriásit. Akkora hasast ugrottam, hogy visszhangzott a fürdő a csattanásomtól. Mindenki rajtam kacagott, pedig nekem nem volt éppen mulathatnékom. A hasamon égett a bőr, piros volt, mint a paprika. Tetejében még apu rám is szólt:

-Nem csak pocskolunk, tessék úszni is!

Kínok közepette leusztam néhány kört, majd Krisztával a fejesugrást gyakoroltuk. Fáradtnak érezvén magunkat, napozni indultunk. Amint élveztem a napocska szelíd simogatását, hirtelen annyit éreztem csak, hogy már a levegőben vagyok, s a másik pillanatban a víz robajjal csap össze fejem felett. Kimásztam a medencéből, s ekkor láttam, hogy barátóim a hasukat fogják a nevetéstől.

- Szóval így állunk! Kölsönkenyér visszajár! No, megálljatok! Így kezdődött. Aztán már nem lehetett tudni, ki kit lök be a vízbe. Egy kis idő után anyu labdát dobott be hozzánk. Új játékba kezdtünk. Megfeledeztünk mindenről s mindenkiről. Addig szórakoztunk felhőtlenül, míg ki nem parancsoltak szüleink bennünket a fürdő vizéből.

Átöltözés után utunk hazafelé vezetett. Ekkor vettem észre, hogy rettentően kifáradtam.

(Kiss Anita 7. c osztály)

A nyaram egy részét szüleimmel Tunéziában töltöttem.

Repülőgéppel utaztunk. Két óra hosszágig tartott az út. Amikor megérkeztünk, szebbnél szebb pálmafákat és olajfákat pillantottunk meg. A hotel, melyben elhelyezkedtünk, Dino klubnak hívták. Feledhetetlen kirándulásokon vettünk részt a nyaralás ideje alatt. Elsőnek a fővárost, Tuniszt tekintettük meg. Látogatást tettünk a Gladiátorok arénájában.

Második utunk a Szahara kezdetéhez vezetett. Amig elértük a sivatagot, rengeteg tevét láttunk. Egynek a hátára én is felültem. Odafent tapasztaltam, hogy biz' nagyon furcsán mozognak ezek a sivatagi hajók. Az oázisban éjszakáztunk. Hajnali három órakor indultunk a sóstóhoz, hogy megnézzük a napfelkeltét. A sóstó arról nevezetes, hogy annak helyén valaha tenger volt, de a sok napsütéstől kiszáradt, s most a meder helyét csak a só dombok jelölik. A napkelte tényleg csodálatos volt. Szóval leírhatatlan látvány tárult elénk.

Most visszagondolva a nyárra, azt kell, hogy mondjam, tartalmas nyaram volt, rengeteg élménnyel gazdagodtam.

(Varga Sarolta 5. 6 osztály)

A nyarat azért szeretem, mert ez a szünidő, a kikapcsolódás, a lazítás, szórakozás, a boldog semmittevés időszaka.

A szünidő első napjaiban megkezdődött a fohagymaszedés, melyben én is részt vettem. Szüleim azt mondták, hogy most már nagyfiú vagyok, dolgoznom is kell egy kicsit. Ez különös élmény volt számomra. Még a traktort is én vezethettem.

A munka mellett jutott idő a játékra is. Július 20-án indultunk Pacsérra táborozni. Amikor megérkeztünk, kipakoltuk holmijainkat, s helyet kerestünk, ahol felállíthattuk sátrainkat. Délben Balázs is megérkezett, így a sátorban már moccanni sem bírtunk. Felkerekedtünk hát, s megkerestük a táborvezetőnket, kivel jól elbeszélgettünk. A terefere után egy nagyot kézimunkáztunk. Farkas éhesek lettünk. Mákos tészta volt a pocakba való. Jól megtömtük bendőinket. A mákozás után jól esett a fogmosás.

Délutánonként rengeteget futballoztunk. Esténként körülültük a táborüzet, s ilyenkor alkalmunk volt kibeszélnünk az aznapi élményeinket, esetleg problémáinkat. Módunkban állt ismerkednünk is.

Abban a hét szuper napban, bevallom, eszembe sem jutott az iskola. Most viszont, hogy a nyári élményeim felett gondolkodok, rádöbbenek, milyen rövid is volt ez az idei nyár. Csak emlékképekben, emlékfószlányokban jelennek már meg előttem a szép nyári napok, a kedves arcok. Remélhetőleg azonban jövőre is tartalmaz fog lenni a nyaram. Bízok benne.

(Horvát Zsolt 7. 6 osztály)

Egyik vasárnap délután kimentünk a Tiszára fürödni. Amikor elutunk magunkat, eldöntöttük, hogy családostól átússzunk a folyó bányai oldalára.

Szerencsénk volt, hogy nem volt erős a víz sodrása. Nem erőltettük meg magunkat, és aránylag rövid idő alatt átértünk. A homokos parton építettem egy homokvárat. A vár mellé kutat, bástyákat s őrtornyokat ástam.

Egy idő után Miki és Pisti elhívott az ugrálóra. Az ugráló az egy olyan kötél, amelyik belóg a víz fölé, s ha jól megrendülünk vele, akkor minket is messze behajít a Tiszába.

Egyet ugrottam, majd jobbnak láttam visszamenni a szüleimhez. Ott tovább homokoztam békességben a hűgömmel.

Este hat óra felé indultunk vissza a bácskai partra. A víz kellemesen hűs volt, bár nekem úgy tűnt, hogy a sodrása megerősödött. Másrészt viszont lehet, hogy csak az én erőm fogyatkozott meg.

(Jung László 5. 6 osztály)

Jaj, de megijedtem!

Születésnap után siettem haza a barátomtól.

Legalább éjfél lehetett. Már nagyon álmos voltam. Az utca képe néha-néha elhomályosult előttem. A hold sárga fénye összefolyt a fekete falombokkal.

Egy óvatlan pillanatban üvegszilánkokra hajtottam. A kerékpár gumija kipukkadt. Kénytelen voltam leszállni, és tolni a bicajt. Így keveredtem a „Sötét Hely”-hez. Azért hívom így, mert ott azon a helyen egyetlen lámpa sem szokott égni. Most sem világított semmi. Még a hold is elbújt egy vastag felhő mögé. A sötétség pedig csak dagadt, nőtt, erősödött.

Egyik pillanatban furcsa neszre lettem figyelmes. Az álmoságnak szemeimben írmagja sem maradt. Odatekinttem a gyanús hang irányába. Semmi gyanúsat nem láttam. Tovább haladtam bizalmatlan lépésekkel. Ismét felhangzott a nesz. Immáron sokkal közelebről, mint az előbb. Sőt egész közelről...A fejem felett elröppent valami. Szinte leállt a szívverésem. A félelmem fokozta a fák lombjainak titkos éji dallama: shuuú, shuuú.

Remegő, már-már összecsukló térdeim csoda, hogy kibírták a Sötét Hely végéig. A sarkon a lámpa fénye tüskéket szúrt a szemembe. Nem bántam, sőt nagyon örültem a világosságnak. Ijedségem már elmúlt, félelmem a Sötét Helytől azonban még nem.

(Takács Zsolt 7. c osztály)

UNSERE SCHULWEGE

Ich bin 13 Jahre alt. Ich komme mit dem Fahrrad oder mit dem Auto zur Schule. Wenn es kalt ist oder regnet, fahre ich mit dem Auto. Wenn es sonnig ist, komme ich mit dem Rad. Ich lebe 3 km von der Schule. Mit dem Fahrrad brauche ich 15 Minuten und mit dem Auto 5 Minuten zur Schule.

(Anna, 7b.)

Ich bin 13 Jahre alt. Ich wohne 200 Meter von der Schule. Ich gehe aus dem Haus raus, biege nach links ab und dann noch einmal links – und schon bin ich da. Ich brauche 3 Minuten zu Fuß. Ich kann morgens lange schlafen.

(Viktor, 7b.)

Meine Straße heißt Hajduk Veljko. Ich habe den kürzesten Schulweg. Ich gehe zu Fuß zur Schule. Ich brauche 5 Minuten. Ich gehe aus dem Haus raus, biege nach rechts ab und schon bin ich da.

(Erna, 7b.)

Meine Schwester geht in die 6. Klasse und ich bin in der 7. Klasse. Wir gehen zusammen in die Schule. Henrietta und Aranka holen mich ab. Wir überqueren drei Straßen, zwei mal biegen wir nach rechts ab und wir sind da. Unser Weg ist 1 km lang.

(Gabi, 7c.)

Wir haben nicht den kürzesten Schulweg. Wir kommen mit dem Fahrrad zur Schule. Wenn es kalt ist, gehen wir zur Schule zu Fuß. „Ich hole Emese ab und wir holen dann Orsolya ab. Ich gehe aus dem Haus raus, biege nach links ab und die zweite Straße nach rechts“, sagt Sarolta.

(Sarolta, Emese und Orsolya, 7b.)

Helena und ich gehen zusammen zu Fuß zur Schule. Wir wohnen 450 Meter von der Schule entfernt. Wir gehen aus dem Haus raus, geradeaus und einmal biegen wir links ab. Wenn es kalt ist oder regnet, kommen wir mit dem Auto zur Schule. Das Auto fährt Kristinas Vater. Sechs Straßen haben wir bis zur Schule, eine Kreuzung und keine Ampel.

(Krisztina und Helena, 7c.)

Ich gehe zur Schule zu Fuß. Ich brauche 4 Minuten. Ich überquere den Weg, biege nach rechts ab und gehe bis zur Ecke. Dann biege ich nach links ab und gehe geradeaus bis zur Schule.

(Kéringer Szabolcs, 7c.)

Ich habe einen kurzen Schulweg. Ich wohne 500 Meter von der Schule. Ich brauche 5 Minuten zu Fuß. Ich gehe aus dem Haus raus und biege nach rechts ab und dann nach links und wieder rechts und schon bin ich da. Ich warte auf meine Freundin vor der Schule.

(Izabella, 7c.)

Ich komme aus dem Haus raus und biege nach rechts ab. Ich komme mit dem Fahrrad zur Schule. Ich wohne in der Nähe. Höchstens brauche ich 15 Minuten mit dem Fahrrad. Manchmal wartet schon mein Freund vor der Haustür und wir gehen zusammen zur Schule.

(Miklós, 7b.)

ИНТЕРВЈУ СА ПЕДАГОГОМ ШКОЛЕ СНЕЖАНОМ ПАНТИЋ

Од ове школске године у нашој школи ради **Снежана Пантић, педагог**. Пошто ће и она повремено посећивати наше часове, потрудила сам се да у разговору са њом сазнам све што би могло нас ученике да занима. Ево како је текао наш разговор.

Како вам на први поглед изгледа наша школа, пошто верујемо још нисте успели да се упознате са свим, њиховим понашањем, начином прихватања школе и осталим особинама?

Зграда школе је веома пространа, за разлику од других. Има велике ходнике, учионице распоређене на два спрата и лепо двориште. То су били веома лепо и пријатни утисци за почетак.

Што се тиче колега и ученика, веома лепо сам прихваћена. До сада сам остварила делимично контакт са ђацима, али нисам стигла да се упознам са свима. Све у свему – одлично је.

Из поузданих извора смо сазнали да путујете из Новог Сада. Да ли је напорно путовати сваки дан?

Јако је напорно. Доста времена изгубим у путу и чекању аутобуса. Ја иначе не волим да путујем, али посао то захтева.

Да ли ћете можда држати неке радионице, секције или водити разговоре са ученицима?

Да, радићу радионице. За сада у плану имам радионицу под називом "ЈА – ПОРУКЕ", коју ћу радити са 8.ц. Причаћемо о решавању конфликта мирним путем, о ненасилној комуникацији. Држаћу радионице и ученицима од 5. до 8. разреда, на теме "ПРЕВЕНТИВА БОЛЕСТИ – ЗАВИСНОСТИ", "ЈА – ПОРУКЕ", "АЛКОХОЛ И ДУВАН".

Циљ радионица је пре свега васпитање. У школи се то запоставља и у први план се ставља образовање. Али, школа је васпитно-образовна установа, тако да ћу због тога пажњу обратити на васпитање, пре свега.

Како и зашто сте се одлучили за овај посао?

Када је требало донети одлуку који факултет ћу уписати, уопште није било дискусије. Од почетка сам желела да завршим педагогију. Веома сам праведна и волим да помажем другима. Зато сам се одлучила за овај посао.

Пружање помоћи другима, хуманитарни рад – то је разлог због којег ја ово радим. То је нешто што ја зовем својом мисијом. Овај посао ме задовољава и испуњава!

И за крај, да ли имате да поручите нешто ученицима или наставницима?

Поручила бих да сви уживају у својим тренутним улогама. Треба сви да буду задовољни: наставници што су наставници, а ученици јер су ученици. Волела бих да се сви наставници пронађу у свом послу.

Било би добро да сви имамо што више толеранције једни према другима, да разумемо једни друге...Ако, случајно, искрене проблем, да покушамо да се ставимо у улогу особе са проблемом.

Ово није само порука за ђачко доба, већ за цео човеков живот. Сваки однос међу нама, људима, то захтева!

Хвала Вам што сте пристали на разговор. Желимо Вам пуно среће у раду и у сарадњи са колегама и ученицима. Сигурна сам да ће Вас сви лепо прихватити.

Нема на чему. Хвала и теби!

(Викторија Радановић 8.а)

МИНИ АНКЕТА

Питали смо вас куда бисте на екскурзију. Ево какви су резултати анкете.

Највећи број ученика са којима смо разговарали жели да оде на Тару. Значајан број заинтересован је и за одлазак на Копаоник. На нашој листи места које бисте радо посетили ове школске године далеко испод Таре и Копаоника налазе се Златибор, Гоч, Рудник, Ђердап и Бјеласица.

Наставници, послушајте наше жеље, а ви, другари, почните да скупљате џепарац!

(6.а)

Az idén szüleim Törökországba vittek el nyaralni.

Repülővel utaztunk. Útközben gyönyörű kilátás tárult elénk. Amikor megérkeztünk a reptérre, ott már egy autóbusz várt reánk. A busz egyenest a hotelbe vitt bennünket.

Másnap megcsodáltuk a rendezett, tiszta várost, a homokos tengerpartot. Sokat búvárokodtunk és úszkáltunk. Egy víziparkot is meglátogattunk, ahol nyolcféle csúszda állt a merészebbek szolgálatára. Én mindegyiket kipróbáltam. Óriási élvezetet nyújtott a nagy csobbanás.

A tíz napos nyaralásunkba belefért egy egynapos kalandtúra is. Régi római építmények maradványait néztük meg. Majd kalciumos forrásokat csodáltunk meg. A kialakult medrekben megmártóztunk. Érdekes volt fürödni olyan helyen, melynek partja úgy nézett ki, mintha hó borította volna be.

A tíz nap egy szempillantásnak tűnt.

(Sinkovics Sebestyén 5. 6 osztály)

A nyári szünetem egy részét Pacséron a játéktáborban töltöttem.

Unokatestvéremmel, Melindával és Tinával, a barátóinkkal egy sátorban aludtunk. Minden reggel fél kilenckor keltünk fel, mikor a Nap már jócskán a hasunkra sütött. Reggeli után csoportos foglalkozások vették kezdetüket. Minden csoportnak vezetője, s neve is volt. Érdekes nevek közül lehetett választani. Volt például Reál Margit, Pacsérták... Én a Cifet-Cafat nevet viselő csapatba kerültem. Emese és Tünde vezetése alatt „dolgoztunk”.

Munka után jól esett a bőséges ebéd. Ezt követően zenekívánságok szóltak a Sárgarépa Rádió. Mindannyiunk élvezte a slágerpartit, avagy a sárgarépartit.

Az esti nagyjátékok mesékhez igazodtak. Egyik alkalommal például a Piroska és a farkas szolgált alapul. Rémisszítően mulatságos volt az egész.

(Bálsam Sarolta 7. 6 osztály)

Augusztus 6. és 9. között táborban voltam.

Szombaton a felderítőekkel farönköket gyűjtöttünk, és kiástuk a gödröt az esti nagy tábortűzhöz. Az est leszálltakor közösen gyújtottuk meg a tüzet. Először csak gyenge, bátoratlan fényvel plislákkolt a máglyarakás. Egy kis idő után felbátorodott, s égig szökött a lángja. Körülültük a pattogó tüzet, s csendesen beszélgettünk. Voltak, akik vicceselésbe kezdtek. Merészebbnél merészebb vicceket sütöttek el. A tűz mellett a harsány nevetés is a magasba tört. A szégyenlősebbek továbbra is csendben ültek, de a mosolyt a lángnyelvek az ő arcukra is felfestették. A cölöpök egyre erősebben izzottak, s a tűzcsóva már, legalább is úgy tűnt, az eget nyaldosta.

Az idő előrehaladtával megcsendesedett a tábor. A csoport halk dudorászásba kezdett. A parázs sejtető fényénél megpillantottam szüleimet. Átölelkezve ültek egy padon. Könnyesepp fénylett szemük sarkában, s elégedetten mosolyogtak. Mintha csak arcukra lett volna írva: „Azok a szép napok...”

Jóval éjfél után tértünk nyugovóra. Az est hangulata mindörökre beleszólt szívembe magát.

(Török Krisztina 7. c osztály)

Egyik nap megbeszéltük a barátommal, hogy a következő hétvégén elmegyünk a Tiszára fürödni.

Meg is érkezett a szombat ragyogó napsütéssel. Mi alig vártuk, hogy leérjünk a folyópartra. Amikor odaértünk a víz szélére, örömmel ugrottunk bele a habokba. Játszottunk, de még többet fürdöttünk. Nagyon jól éreztük magunkat. Rengeteget kacagtunk.

Amikor megéheztünk, akkor kiültünk a fűzfák alatti pázsitra, s jóízűen hozzáláttunk uzsonnánkat falatozni.

Mivel labdát is vittünk magunkkal, ezért sokat futballoztunk. A nyári napsütésben nagyokat szökelt labdánk.

A folyó fenekén sok kagyló rejtőzött. Mikor felfedeztük őket, a gyűjtésükbe kezdtünk. Rövid idő alatt, rengeteg kagylót szedtünk.

- Ennek örülnek meg igazán anyuék! – lelkesedtem fel, s szívemet melegség járta át.

Esteledni kezdett, s barátommal haza indultunk. Otthon sokáig meséltem e napi élményeimről.

(Német Izabella 4. 6 osztály)

A nyár vidáman telt el. Jól kipihentem magam, s soha nem unatkoztam. K t tábort is megjártam, valamint anyukámmal voltam a Balatonon a barátainknál.

A bizony铆tv nyoszt s után a Moravicai Ifjúsági Táborba, a MIT-be siettem. Kit n oen éreztem magam. Jó volt a társaság, és a tábor szervez茅s茅ben sem akadt kivetnivaló. A második tábor szervezői és a helyszín ugyanazok illetve ugyanaz volt, csak – sajnos – a társaság nem. Ebben a táborban b tors gpr b t is szerveztek. Ez  gy zajlott, hogy a t borlak knak, egyedül vagy párban, v茅gig kellett menni k a teljesen s t茅t útszakaszon a fákhoz kötött kötél mentén. S mintha már ez nem lett volna  leg a bátorságunk bizony铆t s ra, m g ijesztgettek is bennünket a t v megtétele folyamán.

A Balatonon sem unatkoztam. K pr b ltam az  lm茅nyf rd ben lévő óriás csúszdát. Eszeveszett gyorsasággal lökött bele a medence viz茅be. Valamint a magyar tenger partján kiolvastam három könyvet is, b k茅s nyugalomban.

Remélem a következő nyaram is ily' feledhetetlen fog lenni!

(Beretka Judit 6. c osztály)

Id n Sokolacon voltam táborban. Itt minden évben valamilyen meglepet茅s várja a táborlakókat.

Most olimpiai j t茅kokat szerveztek. Volt p kh los j t茅k, c lbadob s j t茅k, futottunk az olimpiai t zzel és sorolhatnám m g tovább a jobbnál jobb j t茅kokat, de ezt most nem teszem, hiszen nekem legjobban a vízi röplabda tetszett. Erről  rok most.

T zesen sütött a nap. Forr s g volt. Hogy felfriss lj nk, sor került a vízi r plabd ra. A p lya vizes volt, ami ez茅rt cs szzoss  vált. Később már nem csak nedves volt, de s ros is. Minden csapat kétfelé szakadt. A pálya egyik felén állók pohárból l ditott k  t a vizet a p lya másik felére, ahol a csapat többi tagjának kancs kba kellett gyűjtenie a repülő hideg vizet. Ugr ndoztunk és sikoltoztunk. Csurom vizesek lettünk, mégis mindenki nagyszerűen érezte magát. Mivel a j t茅kvezet  szárazon megúszta, ez茅rt a j t茅k végén  t is meg nt zt k. A tikkasztó nyári h s gben nagyon jól esett ez a kis felfrissülés.

Az esti eredm nyhirdet茅s során kiderült, hogy a T rpk k, azaz mi lettünk a másodikak. Nagyon boldogok voltunk.

(B v z Izabella 7. c osztály)

Szombaton, augusztus 14- n  sz - és fut maraton volt Magyarkanizsán.

A testvéremmel együtt beneveztünk az  sz versenyre. Az idő nem kedvezett, mert szitált az eső.  n úsztam először. Egy kicsit izgultam a rajtn l. Minden erőmet beleadtam, hogy el s  legyek. A szüleim a partról szurkoltak. A célban tudtam meg, hogy győztem. A bátyám k t el s  helyet szerzett. A három nagy serlegt l alig f rt nk el az autóban.

Hazafelé jövet már a nap is előbújt. Otthon a nagymama tortával v rt bennünket.

(Szilágyi Albert 4. b osztály)

Која је разлика између бандере и човека?

Бандера се закуцава у земљу, а човек у главу.

''Шта одређују права и тачка ван те праве?'' – пита наставник математике Птишту.

''Та...ништа.'' – одговара Птишта зачуђено.

''Јеси ли ти то прочитао?'' (код куће) – пита упорни наставник математике Птишту.

''Одакле?'' – пита Птишта.

''Та из свеске'' – каже наставник.

''Не, затворена је'' – одговара Птишта, мртав – 'ладан.

''Диедар чине две полуправе и простор између њих, а у простору је ваздух!'' – каже Мирјана, задовољна што ''зна'' дефиницију.

8.a (уз свесрдно помоћ наставника математике)

СМС ПТОРУКЕ

Од када тебе нема време је стало, кафа је неиспијена, књига непрочитана, млеко нескувано, музика не свира...ВРАТИ МИ СЕ СТРУЈО!

Чоколадна бомбона...Не...Желе...Цветни мед...Не...Сладолед од лешника...Никако...Шећер:::НЕМА ШАНСЕ! И даље не успевам да пронађем нешто слађе од тебе!!

Волим YOUR EYES, зато сто су оне VERY NICE. Малкице LOOK AT ME, а после тога DON'T FORGET ME. Срце ми ТИК – ТАК FOR YOU, баксузе, I LOVE YOU!

Ти си презент мојих мисли, предикат мога срца, моја инфинитивна чула ми суперлативно налажу да ћу са тобом имати футур!

Желим да ти пошаљем нешто неописиво лепо, драго, осећајно, паметно...али,на жалост, ја не могу да станем у екран!

(Викторија Радановић 8.a)

SLIPKNOT (МАФИЈА ИЗ ДЕ МОЈНА)

Slipknot је бенд који вас тера да после удара на свих пет чула имате и шесто.

Необична група од 9 маскираних људи (униформисани у једноделне костиме и обележени бројевима у постави: Сид Вилсон (ди џеј), Џори Сордисон (бубњевѝ), Пол Греј (бас), Крис Фен (ударалке), Мич Томсон (гитара) и Кори Тејлор (вокал) деловала је у најмању руку шокантно. Од исказа типа: "То је још један нафуран и небитан бенд", до општег прихватања, прошло је врло мало времена. Уосталом, и жеља ове деветорице костимираних типова била је да спроведу светску доминацију.

Врло брзо њихов албум је заузео позицију број 1 на америчкој националној листи.

Брутална Slipknot енергија подржана је drum 'n' bass ритмовима, преко којих се ваљају громаде звука, што само потврђују хитови као што су: ''Me in side'', ''People=Shit''. Slipknot је, пре свега, инсистирао на мрачним странама људске природе.

Овај бенд је снимѝо и песму: ''My Plague'' (моју омиљену) за филм ''Resident Evil''.

информације скупио Бранислав Трујин 7.a

Овога пута одлучила сам се за само једну књигу.

"Танго за троје" је књига од које нећете моћи да се одвојите. Из више разлога. Зато што је начин писања одличан, забаван, близак нама тинејџерима. Зато што ћете се сигурно препознати у једном од ликова ове књиге. Успећете да у њима препознате своју личност, своје жеље, страхове, амбиције...Најзад, догађаји који се одигравају држаће вам пажњу нон-стоп. И сваки пут кад престанете да је читате, запиткиваћете се:"Шта ли ће се догодити у следећем пасусу?" И све тако.

"Танго за троје" није љубавни троугао, како би се у првом тренутку могло помислити. То је пре свега роман првих снажних немира, љубави која се одвија у низу духовитих и "ишчашених" догодовштина.

Главни лик је Стрниша Липић, истовремено и одлучан и колебљив, нежан и груб.

Заборавих да вам напоменем да је аутор књиге Слободан Станишић.

ПС Јесте ли за плес? По могућности, танго. Али, само за троје!

(Викторија Радановић 8.а)

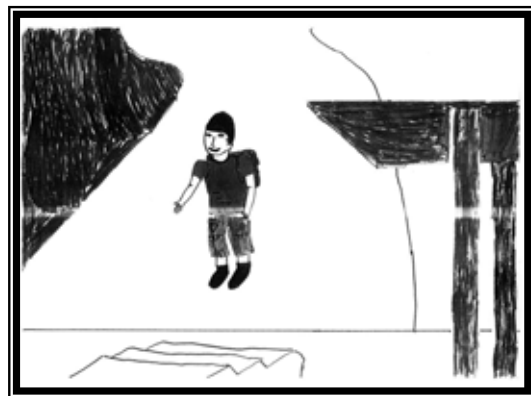
ПРВАЦИ

Прваци, отварамо вам нашу кућу знања да у њој стичете нова, велика имања.

Не слушајте кад вам неко каже: "Школа није лепа." Знајте да тај лаже.

Бројеви и слова нису тешка ствар, пашће ту и понеки скеч, децо, верујте ми на реч!

(Катарина Петковић 5.а)

Срђан Трајковић 3.а

О ПРЕДРАСУДАМА

Када сам својим родитељима и другарицама описала своју симпатију, они су се згрозили. Рекли су да ако носи наочаре, не може бити леп.

Мислим да не треба да гледамо да ли неко има наочаре или не, него да обратимо пажњу на његов карактер. Можда његов вид није толико добар, али то не значи да треба да га задикујемо због тога. Када на улици видимо неког ружног, то не значи да треба да га омаловажавамо.

Такође мислим да то што је он моја симпатија не треба да смета никоме. Свако има право на своју симпатију.

Надам се да ћу овим текстом уразумити многе који мисле да људи са наочарима не могу да буду симпатије.

(Дарјана Милованов 5.а)

A VÁRROM

Egy alkalommal, amikor Angliában jártam, és mentem a Temze folyó mentén, egy várhoz érkeztem.

Megálltam a mohlepte kövek előtt, s hosszan bámultam rájuk. Kérdések cikáztak végig agyamon: Vajon mi játszódhatott le a valamikori várfalak mögött? Milyen emberek élhettek ebben a várban? Igazságos volt-e a várúr?

-Hej, ha ezek a kődarabok mesélni tudnának!- révedeztem el.

Belenyúltam zsebembe, s elővettem útikalauzom. Az egyik leírás mellett lévő kép alatt a Montgomery felirat szerepelt. Ekkor eszembe jutott Arany János balladája, A walesi bárdok.. Továbbá az olvasottakból az is felémlett, mi történt a várban Edward királlyal, a főurakkal és a bárdokkal.

Sétáltam tovább, de az egyik tisztásnál megálltam.

-Ez lehet az a hely, ahol a lakoma lezajlott - gondoltam.

Az olvasottak alapján felderengtek előttem a vendégség képei.

Egy hosszú márványasztal végén színpompás ruhában ül a király. Gögösen szemléli a serényen dolgozó szolgákat. Szó nem hagyja el a száját. Várja, hogy a vendéglátók köszöntsék, dicsőítsék.

Az asztal másik végében foglal helyet a Montgomery vár ura s a többi főúr, de egyik sem hajlandó szóval illetni azt, ki leigázta földjüket.

Az asztal egyik oldalán a király kísérete szemlélődik, a másik oldalon nagy csöndbe roskadva hunyorognak a bárdok.

Hosszú percek múlnak el némaságban. A feszültséget szinte tapintani lehet.

Végül a király szava szegi meg a dermedtséget:

*„Ti urak, ti urak! Hát senkij sem
Koccint értem pohárt?
Ti urak, ti urak!... ti velsz ebek!
Ne éljen Eduárd?”*

Pár lépést teszek a tisztáson, s ahogy megérintek egy elüszkösödött fadarabot, felismerem benne egy ajtófélfá-darabot.

A király szavára ajtó mögül ősz bárd emelkedik, s kobzán e dal kerekedik:

*„Levágva népünk ezrei,
Halomba, mint kereszt:
Hogy sírva tallóz, aki él:
Király, te tetted ezt!”*

S még mielőtt elhalna a kobzon a dal, ősz bárd feje lábam taposta porba hull.

Az ifjú énekes lány éneke sem lett megjutalmazva, hanem követte az előtte máglyára menőt.

A gondolataimban kutattam, mikor furcsa neszre lettem figyelmes. Füleltem, hallgatóztam, de rajtam kívül senkit sem láttam a romoknál. Tovább botorkáltam a dűledékek között, mikor újra felhangzott az iménti furcsa nesz. Nagyra nyitottam fületem, s most kiértettem: a harmadik bárd átkát visszhangozták a romdarabok.

*„Emléke sír a lanton még-
No hallá meg, Eduárd!
Átok fejedre minden dal,
Melyet zeng velszi bárd.”*

Hosszan gondolkodtam az egyik kődarabon ülve. Néztam a tovafutó kanyargós országutat, s tépelődtem, vajon a király elnyerte-e méltó büntetését.

A Montgomery vár szellemei megadták a választ. Az alkonyat beálltával még ma is hallani a lángsírba vonuló ötszáz walesi bárd dalát.

(Pálfi Tibor 7. 6 osztály)

A tanya (készítette a 6.c osztály)

Még az éj csöndje uralja a tájat, amikor útra kelek. Körülöttem, mint néma, lomha szellemek, bólogatnak az út menti fák. Hatalmas parókáik körvonala látszik csak a fekete égbolton. Fent a magasban még néhány csillag rajzol utat az eltévedt vándornak.

Amint haladok úti céloom, a tanya felé, lassacskán a messi távolban előbúvik a félszeg napocska. Egyszerre török velem szemet. Én azért, mert a felkelő Nap első fénysugarai elvakítanak, ő azért, mert a feltárulkozó táj szépsége könnyet csal a vén, sokat látott öreg szemébe.

A megvilágított alföld képe tárulkozik ki előttem. Az út két oldalát harmat frissítette fű szegélyezi, mely közt fejedelmi pompával ül a pipacs és a szarkaláb. Az árok partján sorakozó bokrok és nyárfák lassú tempóban kocognak el mellettem. Alig hallhatóan szuszognak, enyhén fújtnak. Olykor – olykor megrázzák magukat, s ekkor reám hull hajkoronájukról a veríték, a reggeli harmat.

Közeledve a tanya felé, vélem szemben juhász tereli nyáját a messi legelőre. A kolomp hangja, amely az előbb még egyre erősödött, most már a végtelenbe hal el. Néha még kivehető a puli csaholása, melyre a tanya felől egy társa felel. S már látom is a hangoskodót. A kondás mellett ül a komondor, s a fülét hegyezi felém, érkező idegen felé. Odaintek a korombéli fiúcskának.

- Haló, híznak-e a sertések?
- Híznak biz'.
- Hát a gazda otthon van-e?
- Otthon biz'.

A szállás közvetlen közelében egy bácsikát pillantok meg, ki éppen a zöldülő gyenge kukoricát kapálgatja. Ő is észre vesz, köszöntöm hát illendően.

- Adjon az Úristen erőt, egészséget!
- Neked is édes öcsém, neked is. Hát mi járatban erre mifelénk?
- Szeretném megcsodálni ezt a gyönyörű tanyát, amelyen bátyám éldegél.
- Ennek igazán semmi akadálya, térjél be mihozzánk!

Befordulok az öreg, foghíjas léckapun, s máris egy másik, furcsa világ tárul fel előttem. A háziasszony szívélyesen fogad. Kötőjét megigazítja, haját rendbe szedi, mert hát „vendég állt a hához”. Amint haladunk a pitvar felé, közben magyaráz, mutogat.

- Az ott a kocsiszín, oda áll be az uram a kocsivá. Az meg ott a pajta. Abban szárítjuk a dohányt, ha elkezd érni. Az pedig, a góré, meg az istálló...

Hallgatom a csacsogó asszonyt, de emellett szemlélődöm is. Az udvar közepén kócos szalmakazlak sorakoznak egyenlőtlen rendben. Az egyik tetején egy kopasznyakú tyúk rikácsol nagy hangon.

Közben megérkezünk a pitvarba, amelynek tornácán egy cica nyújtózik, hosszan elnyúlt testtel, a földön, pedig egy kiszolgált kutya neszelt a jövevényre, azaz rám. Amint elkezdek beszélgetni a nénivel, pendül a kapa, leteszi a gazda, s elvegyül a hangzavarban. Szól ő is jókat, nagyokat, jókedvre deríti a hallgató asszonyokat.

Ebéd után kiülünk a hatalmas diófa alá. Árnyéka hűsít bennünket, elviselhetőbbé teszi a nyári forróságot. Amint kortyoljuk a friss, kútból húzott vizet, különös berregés veri fel a délutáni pihenő csendjét. Egy alacsony berregő repülőgép tűnik fel a nyárfák fölött.

- „Jaj de jó lenne felülről látni ezt a szép alföldet!”- gondolkodok el, s máris repít a képzeletem.

► *Kitekintek a gépemből, s látom alattam elnyúlni az óriási búzatengereket, a végelelhatatlan kukoricamezőket, a se eleje, se vége nem lévő legelőket. A pajkos szél, mint rossz gyerek, szaladgál a vetésekben, melyek ettől hullámoznak, akár a tenger. A földeken dolgozó emberek apró, szorgos hangyácskáknak tűnnek. A tanyák meg olyan képet festenek, mintha parányi erdők lennének az alföld sík mezéjébe plántálva. Távolban a virágos rétet egy kék színű vízkígyó szeli át, a Tisza. Arra irányítom a gépem. A szemem előtt egybeolvad az égbolt és a messzire nyúló síkság. Mögöttem, leereszti az ég redőnyét, sötétkébe vált a táj, esőfelhőbe burkolja magát a látóhatár.* ◀

Многа деца се обрадују летњем распусту, али некима распуст не причињава велику радост. Ја спадам у групу деце која воле школу и не сматрају је страшном. Летњи распуст није био посебан, али свакако вреди толико да му се посвети неколико редова.

Мој летњи распуст није био превише досадан, али било је дана када нисам могла да пронађем забаву. Ја сам летње дете, тако да сам имала рођендан. Рођена сам у јулу. Рођендан сам провала у забави. Када сам имала доста времена, читала сам књиге. Прочитала сам "Небо пада" од Сидни Шелдон и "Смрт на Нилу" од Агате Кристи.

Један дан мог распуста посветила сам коњичким тркама. Омиљена животиња ми је коњ, тако да волим да посећујем коњичке трке.

Скоро сваки дан проводила сам са мојом другарицом Изабелом. Играле смо одбојку, слушале музику и причале.

Мој распуст је прошао без путовања, али није био лош. Надам се да ће ми следећи бити занимљивији.

(*Дајана Милановић 5.а*)

Крај школске године је био тужан због растанка са учитељицом, али сам ипак желела да почне распуст, да могу да се опустим.

Након пар дана распуста тата и мама су решили да отпутујемо код стрица у Ниш. Међутим, сутрадан су звала наши кумови и најавили свој долазак. Пут нам је био пропао, али смо се обрадовали што ћемо видети кумове после две године. Иако су били уморни од пута, отишли смо на пицу. Из пицерије смо отишли на "Пиварац", где смо се лепо забављали и слушали Војвођански блуз бенд. Музика није била лоша, али су текстови песама били смешни.

Следећи дан је био прелеп. Отишли смо у Кулу, на језеро. Када смо стигли, мама је одмах прострла пешкире и одмарали смо се. После петнаестак минута ушли смо у воду. Пливали смо, шалили се и изводили Матрикс у води. Теа, Дора, Никола и ја играли смо се у плићаку. Док смо били у води, најављено је такмичење у лимбо денсу. Одмах смо изашли из воде и прија вили се. Кад је игра почела, сви смо гледали ту мршаву и високу девојчицу. Мислили смо да ће одмах испасти, али, на изненађење свих нас, она је победила.

Док су кумови били ту, било је забавно. Ишли смо на језеро скоро сваки дан. Уопште ми није било жао што нисмо отпутовали.

Пред крај распуста трема је била све већа Прибојавала сам се сусрета са наставницима и новим предметима. Иако су ми родитељи говорили да пети разред није страхан, осећања су се у мени измешала: страх, радост и узбуђење су се смењивали.

Дошао је и први школски дан... Сусрет са наставницима био је веома леп. Увидела сам да ћемо и са наставницима водити лепе тренутке као и претходних година са учитељицом.

(*Катарина Петковић 5.а*)

Ове године летњи распуст ми је био веома леп. Углавном сам га провео код куће.

Пошто тренирам пливање, на базен сам одлазио сваким даном, осим викендом. Имао сам доста времена да се играм са другарима и мојим малим братом. Возили смо бицикле, играли фудбал, одбојку и кошарку.

Суботом и недељом сам одлазио у Милешево. Тамо ми живе деда, баба и ујак. За време распуста село је пуно деце. Упознао сам доста нових другара. Многи од њих дошли су из других градова код своје родбине, а неки су долазили и из околних села да се играју.

Био сам и у Кикинди код тече, тетке и сестара. Одлазили смо у луна парк и шетали се Кикиндом.

На летњем распусту ми је било забавно. Доста сам се играо и одмарао од школских обавеза. Одморан и пун енергије почео сам нову школску годину.

(*Реља Секулић 5.а*)

Прве модерне олимпијске игре отворио је краљ Ђорђе I, у Атини, априла 1896. године. Оне су биле веома успешне, али било је потребно неколико покушаја да се устале као успешан светски догађај.

Модерна олимпијада била је инспирисана првим древним олимпијским играма, које су први пут одржане у Олимпији, у Грчкој, 776. године пре нове ере.

Циљ олимпијских игара је да промовишу мир, једнакост и пријатељство, као и да инспиришу спортисте из целог света.

На семафору са резултатима на свакој олимпијади стоје речи обновитеља олимпијаде, Пјера де Кубертена: "На олимпијади није најважније победити, већ учествовати."

На свакој церемонији отварања олимпијаде параду нација предводи Грчка, нација оснивач, земља оснивач долази на крају, а остале нације, абecedним редом, долазе између њих. Током свечаног дела спортисти и званичници полагају олимпијску заклетву, пали се олимпијска бакља и подиже се олимпијска застава. Као знак мира, на стадиону се пуштају голубови.

Четири недеље пре почетка олимпијаде, у Грчкој се пали олимпијски пламен тако што се фокусирају сунчеви зраци. Затим пламен по свету носи низ спортиста. На дан отварања олимпијаде, када последњи тркач улази на стадион, пали се пламен у арени. Он гори до затварања олимпијаде.

Древне олимпијске игре организоване су као религијска, спортска и културна светковина у славу Зевса, најмоћнијег од грчких богова. Сваке 4 године грчки спортисти путовали су из свих делова земље у Олимпију, село близу планине Олимп. На играма су могли да учествују само грчки грађани, а женама није било дозвољено да се такмиче, па чак ни да посматрају игре.

На првим играма била је само једна дисциплина – трка на 200 метара. Касније је увођено све више дисциплина, тако да данас само атлетских дисциплина има 24.

Олимпијске игре се, на жалост, користе и у политичке сврхе. Тако су 1972. године арапски терористи убили израелске такмичаре у Минхену. Осам година касније САД је бојкотовала олимпијаду у Москви, а совјетски спортисти нису желели да се такмиче 1984. године у Лос Анђелесу.

Ове летње олимпијске игре одржане су у Атини. Следећа летња олимпијада је у Пекингу, док су кандидати за 2012. годину Москва, Мадрид, Лондон и Париз.

(Бранислав Грујић 7.а)

Маскоте 27. Летњих Олимпијских игара у Атини (Грчка)

A háziasszony ébreszt fel délutáni szendregésemből. A Nap elindult nyugovóra térni, indulok hát én is. Barátságos búcsút intek vendéglátóimnak, s lassan kiballagok a tanya udvarából. Még hallok a tyúkanyó hívó szavát, amelyre a bokrok alól rohan elő a sok apróság. Alig haladok el a bejáratától, amikor is személy találom magam a hazafelé tartó állatsokadalommal: a juhnyájjal, a gulyával.

Amikor ismét hátra tekintek, már csak egy komályba burkolódzó foltnak tűnik a szállás. A táj újra felölti fekete köntösét, az este pedig, ismét átadja egy tücsöknek csendes birodalmát.

A Tisza (készítette a 6.6 osztály)

Hajnalodott. A felkelő Nap első fénysugarai még álmosan kúsztak fel a távoli égbolt peremén. A reggeli tompaságot érezni lehetett a lilás színeken.

A tájat megvilágító ébredésben láthatóvá váltak a vetések, a harmatfüggős fűszálak, a színpompás mezei virágok. A közelgő látóhatárból kiemelkedett a nyárfák övezte folyópart. Innen távolból minden szürkéségre burkolódzott, de amint közelebb merészkedtem, a fakoronák és bokrok megkapták fenséges színű ruházatukat. A töltésen túl álló növények élő falként őrködtek a Tisza felett. Még csak a töltésdombra tartottam, de máris hallottam a szelíd folyó lány énekését.

A partra érve arcomat simogatva köszöntött a napsugár. A part menti harmatos fűben ébredtek a tücskök. Feljűk közeledvén igyekeztek szerteugrálni, de szárnyaik ehhez még túl nedvesek voltak, ezért csak nagy ügyel-bajjal másztak odább.

A fejem feletti ágakon is megkezdődött az élet. Madárfiókák sokasága kezdte el követelni a reggelijét. A madármamák és madárpapák fürgén rohantak elejteni a finom, ízletes reggeli betevő falatokat.

Előre tekintettem, s a folyó sima tükrét vettem szemügyre. A békés felszín egy-egy játszadozó halacska zavarta meg. Kiugrott, pörgött-forgott egyet a levegőben, majd villámsebességgel merült alá az üde habokban. Másodpercekkel később létérol már csak a toványuló vízkarikák árulkodtak.

Máshol, tőlem kicsit távolabb, csónakok úsztak át a Tiszán. Bennük horgászok pőfékeltek békés nyugalommal.

A természet nyugalma megérintett, s én is átadtam magam a boldog semmittevésnek. Hanyatt fekvődtem a part menti fűben, és csak báméskodtam, nézelődtem. Ahogy így tekintettem, furcsa berregésre lettem figyelmes. Egy repülőgép érkezett meg a folyó fölé. A gépmadár halk kattogása olyan volt, mintha azt mondogatná:

-Jaj, de csodás táj! De csodás! Csodás!

-Vajon milyen lehet onnan nézve a vidék?- gondolkodtam el. S képzeletben máris a felhők magasságában szárnyaltam.

► Kitekintek a gépem ablakán. Elém tárul az alföld képe. Festeni sem lehet szebbet. A tarka mezőn hosszan kanyarog a Tisza, itatva az erdő kis állatait, emberét. A vízen egy teherhajó pőfékel, de innen csak apró fekete gombolyagnak tűnik az egész. A hajót valahány csónak követi. Ezek igazán parányiak. Néhány sötét gombnak látszódnak mindössze. A part mentén elnyúló erdő fái a játszadozó szélnek hatására hol jobbra, hol ballra ingatják fejeiket. Fentről olyan az egész, mintha a folyót szegélyező erdő táncra kerekedett volna. A töltések oldalát pipacstenger ékesíti. Néhol a vörös terítőt szarkaláb foltok tarkítják. A mezőkön emberek dolgoznak. Egyesek kapálnak, kaszálnak. Mások állatokat legeltetnek, juhokat, sertéseket, kecskéket. A nyáj, a gulya, a konda szeplőssé teszi a rétet.

Bár odalenn zajos a határ, a repülőből minden nagyon békésnek tűnik. Néha csak a hajókiért harsog bele a levegőbe. Most is... ◀

A folyón tényleg hajó úszott el. Egy uszályt vontatott, és sípolva jelezte a közeledését a távolabbi komposoknak. Erre a hangadásra ébredtem fel én is.

A napocska már-már lebukott az ég peremén. A sugarai vérvörösre festették a körülöttem elnyúló erdőt. Olyan volt a látvány, mintha az erdő fainak folyt volna a vére. Álmosan intettünk egymásnak búcsút: én a Tiszának, s ő nekem.

Távolodva a töltéstől, a mögöttem hagyott táj ismét elvesztette tarka köntösét. Újra felöltötte fekete hálóruháját. Az esti csendet, pedig uralmukba vették a természet zenészei, a tücskök. Rákezdtek gyönyörű koncertjükre, s ettől lett szép és sejtelmes az alföldi éjszaka.

A Petőfi Sándor Általános Iskola „Radnóti Miklós Önképzőköre”

Irodalmi – Képzőművészeti

PÁLYÁZATOT

Hirdet

József Attila 100. születésnapja alkalmából.

2005. április 11-én lesz századik éve, hogy megszületett a XX. századi magyar irodalom kimagasló egyénisége, József Attila. 1964 óta az ő születésnapján ünnepeljük a Költészet napját. Ebből a jeles alkalomból iskolánk diákjainak meghirdetjük irodalmi és képzőművészeti versenyünket.

A képzőművészeti pályázatra az elsős és másodikos pajtiknak egy adott témára kell elkészíteniük munkáikat. (Lásd a táblázatban!) A többi versenyző a megadott versválogatás bármelyik költeményéből választhat egyet, melyet illusztrálni fog.

Az alkotásokat rajztanárotnak kell átadnotok. A kidolgozási eljárást szabadon megválaszthatjátok.

Az irodalmi pályázat három részből áll. Az első magában foglalja a fogalmazásokat, a második a szavakat öleli fel, a harmadik pedig a vetélkedőből fog állni. (Egyébként nem kötelező mindegyik fordulóban részt venni.)

A fogalmazásokat A/4-es nagyságú lapon, tintával írottan kell átadnotok magyartanárotnak.

Terjedelem nincs meghatározva.

A rajzok és fogalmazások átadásának határideje 2004. december 20.

A szaválóversenyre két szabadon választott József Attila verssel jelentkezhetnek be ugyancsak magyartanárotnak.

A szaválóverseny várhatóan kétfordulós lesz. Az elődöntő ideje márciusban lesz esedékes. **Versenyünkre** iskolánk minden diákja benevezhet. **Jelentkezni január 18-ig lehet tanító néniteknél illetve magyartanárotnak.**

A vetélkedő anyagát József Attila élete és munkássága fogja képezni. A Figyelő decemberi számában tesszük közzé azon versek listáját, amelyeket ismernetek kell. Addig is tanulmányozzatok költőnk életútját. A vetélkedőre hetedik és nyolcadikos tanulók jelentkezését várjuk, csapatonként három főt. Reméljük ki tudtok alakítani osztályonként két-két csapatot!

A vetélkedőre január 18-ig várjuk jelentkezéseteket.

A fogalmazási és rajzpályázat témái:

1. kategória	1. és 2. osztály	Születésnapon (rajz)	Édesanyám csillogó szeme (rajz)
2. kategória	3. és 4. osztály	Séta a város peremén (fogalmazás)	Köszönöm neked... (fogalmazás)
3. kategória	5. és 6. osztály	Tavas van! Gyönyörű! (leírás)	Beszélgetés József Attilával (riport)
4. kategória	7. és 8. osztály	József Attila egy napja (napló)	Szeretlek, mint... (fogalmazás)

KÜLVÁROSI ÉJ (részlet)

A mellékudvarból a fény
Hálóját lassan emeli,
Mint gödör a víz fenékén,
Konyhánk már homállyal teli.

Csönd,- - lomhán szinte lábrakap
S mászik a sürolókefe.
Fölötte egy kis faldarab
Azon tűnődik, hulljon-e.

S olajos rongyokban az égen
Megáll, sóhajt az éj,
Leül a város szélénél.
Megindul ingón át a téren,
Egy kevés holdat gyűjt, hogy égjen.
Mint az omladék, úgy állnak
A gyárok,
De még
Készül bennük a tömörebb sötét,
A csönd talapzata.

S a szövőgyárak ablakán
Kötegebe száll
A holdsugár,
A hold lágy fénye a fonál
A bordás szövőszékeken
S reggelig, míg a munka áll,
A gépek mogorván szövik
Szövönők omló álmait.

S odébb, mint boltos temető,
Vasgyár, cementgyár, csavargyár.
Visszhangzó családi kripták.
A komor feltámadás titkát
Őrzik ezek az üzemek.

Egy macska kotor a palánkon
S a babonás éjjeli ör
Lidércet lát, gyors fényjelet,-
A bogárhátú dinamók
Hűvösen fénylenek.

Vonatfüty...
(1932.)

TISZTA SZÍVVEL

Nincsen apám, se anyám,
Se istenem, se hazám,
Se bölcsöm, se szemfedőm,
Se csókom, se szeretőm.

Harmadnapja nem eszek,
Se sokat, se keveset.
Hűsz esztendőm hatalom,
Hűsz esztendőm eladom.

Hogyha nem kell senkinek,
Hát az ördög veszi meg.
Tiszta szívvel betörök,
Ha kell, embert is ölök.

Elfognak és felkötnek,
Áldott földdel elfödnek
S halált hozó fű terem
Gyönyörű szép szívemen.
(1925. március)

ÓDA (részlet)

3

Szeretlek, mint anyját a gyermek,
Mint mélyüket a hallgatag vermek,
Szeretlek, mint a fényt a termék,
Mint lángot a lélek, test a
nyugalmat!
Szeretlek, mint élni szeretnek
Halandók, amíg meg nem hallnak.

Minden mosolyod, mozdulatod,
szavad,
Öröm, mint hulló tárgyakat a föld.
Elmémben, mint a fémbe a savak,
Ösztöneimmel belemartalak,
Te kedves, szép alak,
Lényed ott minden lényedet kitölt.

A pillanatok zörögve elvonnulnak,
De te némán ülsz fülemben.
Csillagok gyűlnak és lehullnak,
De te megálltal szememben.
Ízed, miként barlangban a csend,
Számban kihülve leng
S a vizes poháron kezded,
Rajta a finom erzet,
Föl-földereng.